

Geliefde kerkenraad NN te NN,

Allereerst een woord van waardering voor de goede relatie en contacten die er de afgelopen jaren zijn geweest. U heeft als kerkenraad een grote plaats in ons hart. We hopen dat dit zo mag blijven. We zien en bemerken dat u het zielenheil van ons als gemeente voor ogen heeft en dat het u niet onbezorgd laat wat er allemaal op ons en onze gemeenten afkomt. De tijd is boos en de duivel heeft veel invloed op ons en onze kinderen. Het is onze verzuchting of de Heere nog wil werken in de harten van onze gemeente en daarbuiten. Of de Heere nog herders en leraars wil uitstoten die de nood van eigen hart en leven en dat van de gemeenten gevoelt en wijst op de noodzakelijkheid van bekering van een ieder van ons.

Zoals het bij u duidelijk is geworden, zijn onze meningen in de achterliggende periode uit elkaar gaan groeien. U heeft ons als kerkenraad gewezen op de "dwaling" waarin we terecht zijn gekomen en ons uitdrukkelijk de vraag oplegt om onze "dwaling" te verlaten. Ook is het ons duidelijk dat als we volharden in deze "dwaling" en ons niet netjes onder het gehoor begeven, u als kerkenraad zich genoodzaakt voelt om de kerkelijke tucht te handhaven. Mijn vrouw en ik voelen ons mede daarom verplicht om het één en ander schriftelijk in deze open brief te verwoorden zodat u wat meer verstaat wat onze "dwaling" inhoud. Laten we voorop stellen dat deze gehele brief in liefde geschreven is en niet uit hardigheid.

Wat voor ons eerst als heel gewoon beschouwd werd is nu anders geworden. De leer van Ds G.H.Kersten die ons niet vreemd is, mede door de catechisaties en het onderwijs aan de C.G.O van de Gereformeerde Gemeente, was voor ons het uitgangspunt waar vanuit we de Bijbel lezen.

De exegese die middels de predicaties van jongs af zijn aangehoord nemen een grote plaats in ons leven in. Als we de Bijbel lezen, dan hebben we daar een verklaring bij die ons geleerd is door onze geliefde predikanten. Als we ons persoonlijke leven en hart toetsen aan deze predicaties is het van groot belang dat dit ook zuiver is. Een oproep tot bekering moet niet bedekt geschieden en een rechtvaardigingsleer moet wel de leer zijn zoals de Heere die ons in Zijn Woord geeft zoals geschreven in de Romeinenbrief. Als we de essentiële zaken gaan verhullen dan wordt alles onduidelijk. Als we Wet en Evangelie gaan mengen dan zijn we terug bij Rome. Ons wordt geleerd vanuit Gods Woord, dat de Wet veroordeelt, vervloekt en verdoemt en dat het leven alleen ligt in het Evangelie, het Zoenbloed van Jezus Christus en Dien gekruisigd. Er is volgens Gods Woord geen leven buiten Christus, geen toeleidende weg in een onbewuste wedergeboorte of een onbewuste inlijving in Christus. Wij hebben noodzakelijk een gehele Zaligmaker nodig. In deze tijd, aan deze zijde van het graf. Met ouderling NN heb ik deze zaken op 30-03-2010 persoonlijk in onderlinge liefde besproken. Ons gevoel is dat we er samen niet uit zullen komen, wat ik ouderling NN en u als gehele kerkenraad ook nooit zal verwijten. Laten we om ons heen zien en bemerken hoeveel kerkmuren ons als mensheid scheid, gelukkig gaat de Heere door met Zijn werk en worden er nog zondaren toegebracht. Het werk van de Heere laat zich niet leiden door muren, laten we dit nooit uit het oog verliezen. Achter elke muur heerst een eigen opvatting en een leerstellige wetenschap gemaakt op een gemeente basis vanuit de Bijbel. Wat een verdeeldheid, veroordeling en liefdeloosheid. We mogen ons weleens afvragen of het echt allemaal Bijbels is. Als we teruggaan naar de Bijbelse leer van onze Reformatoren, Luther en Calvijn en we luisteren naar Theodorus van der Groe, Samuel Rutherford, William Huntington, Caspar Olevianus, Zacharius Urzinus, Thomas Boston, Ebenezer en Ralph Erskine. Dan zullen we moeten concluderen dat er ergens iets mis gaat.

Het sticht niet en is nooit onze bedoeling om predikanten af te vallen, laten we ook altijd oppassen om te oordelen over de staat van onze medemens maar we moeten wel eerlijk omgaan met elkaars leeropvattingen, getoetst aan Gods Woord.

Er zijn vele zaken te noemen, het lijkt me echter beter om eerst wat gedeelten uit de Bijbel aan te halen en dan wat citaten van onder ons bekende leraren, zodat u zelf kunt zien hoe onze leer is afgeweken van die van de Bijbel en de ouden.

Inleiding op de Romeinenbrief, geschreven door de kanttekenaren:

DEZE zendbrief is van den apostel *Paulus* uit Korinthe aan de gemeente van CHRISTUS te Rome geschreven, om haar in de leer des Heiligen Evangelies, tegen alle oprijzende dwalingen, scheuringen en ergernissen te versterken; en begrijpt in zich een korte en bondige verklaring van de voornaamste hoofdstukken der christelijke religie, en van al de weldaden die **wij in CHRISTUS en door CHRISTUS van God ontvangen**. Waarom deze brief met recht gehouden wordt voor een **sleutel** van het recht verstaan der gehele Heilige Schrift; en inzonderheid van het recht verstaan der vervulling van de beloften aan het volk van Israël door *Mozes* en de profeten gedaan, tot zaligheid beide van Joden en heidenen. En heeft drie delen (gelijk ook meest al de volgende brieven): ten eerste een inleiding, tot het 16de vers. Ten tweede de verhandeling der leer, van het 16de vers van het eerste hoofdstuk af tot het 14de vers van het 15de hoofdstuk. Ten derde en daarna het besluit van den brief, vandaar af tot het einde toe. De verhandeling der leer van de zaligheid heeft wederom verscheidene leden: I. **Van de rechtvaardigmaking des mensen voor God, niet door de werken, maar door het geloof in JEZUS CHRISTUS**, handelt hij van het 16de vers van het eerste hoofdstuk tot het einde van het 5de hoofdstuk. II. Van de heiligmaking of vernieuwing des mensen handelt hij van het begin van het 6de hoofdstuk tot het begin van het 7de, in hetwelk hij beschrijft den strijd dien degenen welke alrede vernieuwd zijn, nog hebben tegen het vlees; gelijk in het 8ste de overwinning die de vernieuwden door den Geest hebben over het vlees, en den **troost en de verzekerdheid van hun zaligheid**, die zij hierdoor scheppen, zelfs midden in alle kruis en vervolging. III. **Van de eeuwige verkiezing Gods, als een oorsprong en fontein van al deze weldaden**, handelt hij in het 9de hoofdstuk tot het 24ste vers van hetzelfde. IV. En vandaar voorts van de krachtige beroeping Gods naar deze verkiezing, zowel van heidenen als van Joden, tot het einde van het 11de hoofdstuk. Bij welke gelegenheid hij ook van de verwerping tussenbeide handelt. In de volgende hfdst. 12, 13, 14, 15 handelt hij van de plichten der liefde en der dankbaarheid, die wij God voor deze weldaden schuldig zijn, zo ten aanzien van de gehoorzaamheid der geboden Gods in het gemeen, in het 12de en 13de hoofdstuk, als ten aanzien van het recht gebruik van middelmatige zaken, en van de verdraging dergenen die in kennis van de christelijke vrijheid nog zwak zijn, in het 14de hoofdstuk en in de eerste dertien verzen van het 15de hoofdstuk, vanwaar volgt het besluit van dezen zendbrief, bestaande in een ontschuldiging van zijn vrijmoedigheid in het schrijven en vermanen, met een toezegging van zijn komst tot hen, en verscheidene groetenissen aan enige personen; en ten laatste met een dankzegging en gebed voor hen tot God. **Zodat de apostel in het verhandelen van de leer houdt dezelfde orde die in den Catechismus der gereformeerde kerken gehouden wordt.**

“Wij weten nu dat al wat de wet zegt, zij dat spreekt tot degenen die onder de wet zijn; opdat alle mond gestopt worde en de gehele wereld voor God verdoemelijk zij. Daarom zal uit de werken der wet geen vlees gerechtvaardigd worden voor Hem; want door de wet is de kennis der zonde. Maar nu is de rechtvaardigheid Gods geopenbaard geworden zonder de wet, hebbende getuigenis van de Wet en de Profeten: Namelijk de rechtvaardigheid Gods door het geloof van Jezus Christus, tot allen en over allen die geloven; want er is geen onderscheid. Want zij hebben allen gezondigd, en derven de heerlijkheid Gods, En worden om niet gerechtvaardigd, uit Zijn genade, door de verlossing die in Christus Jezus is; Welken God voorgesteld heeft tot een Verzoening door het geloof in Zijn bloed, tot een betoning van Zijn rechtvaardigheid, door de vergeving der zonden die tevoren geschied zijn onder de verdraagzaamheid Gods, Tot een betoning van Zijn rechtvaardigheid in dezen tegenwoordigen tijd; opdat Hij rechtvaardig zij, en rechtvaardigende dengene die uit het geloof van Jezus is”, Rom 3:19-26

Romeinen 7:9

En zonder de wet, zo leefde ik eertijds; maar als het gebod gekomen is, zo is de zonde weder levend geworden, doch ik ben gestorven.

Galaten 2:19

Want ik ben door de wet der wet gestorven, opdat ik Gode leven zou.

Galaten 5:1

Staat dan in de vrijheid met welke ons Christus vrijgemaakt heeft, en wordt niet wederom met het juk der dienstbaarheid bevangen.

In de bijlage "De totale reformatie van ons hart", werk ik uitgebreid uit wat de Heere door monde van den apostel Paulus schrijft over de leer der rechtvaardigmaking.

De rechtvaardigmaking:

Zacharius Ursinus, een opsteller van de Heidelbergsche Catechismus leert in zijn Schatboek zondag 23: *'Dat de rechtvaardigmaking van God uitgaat maar dat de rechtvaardigmaking niet kan plaatsvinden zonder de toe-eigening van de mens **dóór** het geloof'*.

Ook Th.v.d.Groe leert duidelijk: *'Dat de rechtvaardigmaking of vergeving van zonden tegelijkertijd in het hof des hemels en het hart des zondaar plaatsvindt'*, en benadrukt: *'dat er geen rechtvaardigmaking **vóór** het geloof kan zijn op grond van de Schrift'*.

De Acta van Dordt 1618/1619 noemt *'De rechtvaardigmaking van eeuwigheid een valse stelling'*.

Levendmaking of wedergeboorte:

Ds. Th. v. d. Groe in schadelijk misbruik: *'Een bloot werk van overtuiging, hoedanig het dan ook wezen moge, kan, op zichzelf, niemand enig part of deel aan Christus en aan de zaligheid geven. Alle waarachtige overtuiging is slechts een **voorbereidend** wettisch werk des geestes om een mens gans uit zichzelf te leiden tot Christus'*.

Calvijn commentaar Romeinen 8 : 34:

'Ons geloof is niets, wanneer wij niet vast overtuigd zijn, dat Christus de onze is en dat in Hem de Vader ons goed gunstig gezind is. Daarom bestaat er niets, dat meer verderfelijker is, en kan er niets worden verzonnen, dat meer doodaanbrengend is dan de leer der scholastieken, over de onzekerheid der zaligheid'

Calvijn commentaar Galaten 4 : 6:

Niemand is een Christen, dan die, door de Heilige Geest geleerd, God als zijn Vader aanroept

Aanbod van Genade:

Jodocus van Lodenstein (1620-1677) uit de heerlijkheid van een waar christelijk leven blz 19:

'Dikwijls moet men ook overdenken de waarheid en zekerheid van de beloften, ook de oprechtheid en welmenendheid Gods in het beloven, en hoe alles spruit uit een enkele onbegrijpelijke goedertierenheid en menslievendheid; daar op uit zijnde, dat de mensen door de beloften ingewonnen tot Gods liefde, en alzo tot Zijn dienaars gemaakt mogen worden. Hierom biedt Hij de genade in Zijn belofte eenvoudig aan; en niemand heeft te twifelen of het hun ook aangaat. Daarop ziet de apostel, als hij zo in het lang stilstaat bij des Heeren eedzwering in de belofte (Hebr. 6:12-17) en zegt zulks te geschieden, opdat door twee onveranderlijke dingen, in welke het onmogelijk is dat God liege, die de toevlucht genomen hebben om de voorgestelde hoop vast te houden en sterke vertroosting zouden hebben.'

Theodorus van der Groe (1705-1784) uit de waarachtige bekering blz. 104:

'Gaet en wendt u dan, als zulke blinde en verstokte zondaars tot de Heere Jezus; zet en legt u neer voor Zijn voeten, bidt Hem gelovig, ernstig, aanhoudend om Zijn licht en Geest, roept tot Hem, dat Hij van uw blindheid en verstoktheid genese, laat Hem geen rust, voordat Hij u gehoord en u geholpen heeft, neemt in Zijn mogendheid voor en besluit ernstig, om aan Zijn deur te blijven liggen en wachten totdat Hij u genadig is. (...)Jezus wacht nog om alle ellendige zondaren, die tot Hem komen te helpen en genadig zijn.'

Het wezen van het geloof

Zacharias Ursinus uit het schatboek vraag 21,5-1fol.81a:

'De oorzaak, die het geloof het wezen geeft, dat is, wat het een waarachtig en oprecht geloof doet zijn, is het vertrouwen en de toe-eigening van de genadige vergeving der zonden door Christus en een vreugde en gerustheid in God om deze grote weldaden. Het geloof ziet op Christus en de beloften der genade'.

Zacharius Ursinus zegt ons in zijn schatboek In zondag 7 : *'Dat we alleen door het geloof gerechtvaardigd en wederomgeboren worden'.*

In zondag 33: *'De verbrijzeling gaat aan de bekering vooraf, en is de bekering zelf niet nog een deel ervan, maar alleen een voorbereiding tot de bekering en dat alleen bij de uitverkorenen, en niet bij anderen'*

Van der Groe (H.C. Zondag 7)

De onmiddellijke vrucht van het geloof is onze rechtvaardigmaking. Door dat geloof neemt de zondaar met een gewillige verloochening van alle eigen sterkten en gerechtigheid, de Heere Jezus en Zijn volmaakte gerechtigheid aan, en wordt er op het nauwste mee verenigd en gelijk als omhangen en bekleed en om dezelve wordt hij dan nu van God gerechtvaardigd.

Van die tijd af moeten de gelovigen erkend en gehouden worden voor kinderen Gods. Zodra de uitverkoren zondaar Christus aanneemt en in Hem gelooft, aanstonds op het eerste beginsel en op de uitgaande daad, zelfs van het allerkleinste en zwakste oprechte geloof, wordt het genadevonnissen der rechtvaardigmaking over hem uitgesproken.

In Welken ook gij zijt , nadat gij het Woord der waarheid, namelijk het Evangelie uwer zaligheid, gehoord hebt; in Welken gij ook, nadat gij geloofd hebt, zijt verzegeld geworden met den Heiligen Geest der belofte, Efeze 1:13

Kanttekening: (..)De beloften van de vergeving onzer zonden, van onze aanneming tot kinderen en onze eeuwige erve, worden ons gedaan door het Evangelie, en worden door het geloof ons toegeëigend. De verzegeling des Geestes, die daarbij gevoegd wordt, is de wedergeboorte of vernieuwing van Gods beeld in ons, waarmede Hij onze zielen begaift en daarop drukt, als wij in Christus geloven, om ons meer en meer te verzekeren van de uitvoering van deze beloften, 2 Cor. 1 : 21, 22 en 2 Cor. 3 : 18. En betuigt bovendien hetzelfde aan ons gemoed, als met een Goddelijke inspraak, waarover wij ook God als onze Vader durven aanroepen,Rom.8 : 15, Gal. 4 : 6, en roemen op de hoop der heerlijkheid Gods.

Calvijn commentaar Hebreë 3 : 6:

'Hierom zeggen wij, dat die het Evangelie vrezende en wankelende inwilligen, geenszins gelovigen zijn: want het geloof kan niet wezen zonder een geruste geest, welke een roemende standvastigheid baart'.

Calvijn commentaar 1 Johannes 2 : 19:

Die oprecht geloven hebben een levende wortel des geloofs, en dragen in het hart een gans vast getuigenis dat ze tot kinderen Gods aangenomen zijn’.

Calvijn commentaar Markus 12 : 32:

‘Er zijn lieden, die, al worden zij honderd maal overtuigd, toch niet ophouden de waarheid op allerlei wijze te bestrijden’.

Calvijn commentaar Micha 7 : 4:

‘Het grootste deel van de wereld verlangt steeds te worden bedrogen’.

Calvijn commentaar Hosea 8 : 11:

‘Wanneer een dwaling eenmaal de overhand heeft gekregen, werkt zij op de lange duur verharding in de hand’.

Dr. John Owen in zijn boek over de rechtvaardigmaking:

*“En deze twee dingen, **het tijdgeloof, en de wettische overtuiging**, zijn de grondbeginselen van alle werken en godsdienstplichten, die aan de rechtvaardigmaking vooraf gaan, en aan welke wij daarom alle oorzaak van onze rechtvaardigmaking ontzeggen moeten” En wat hij met, die aan de rechtvaardigmaking voorafgaande werkzaamheden bedoelt? : “Mishagen aan zichzelf en smart over de zonden. Het is onmogelijk dat iemand waarlijk van zijn zonden overtuigd is zonder dat een innige afkeer van de zonde en walging van zichzelf, gepaard met schaamte en smart, daarvan het gevolg zou zijn”. Dan gaat hij verder uitwerken: “Vrees voor de straf welke de zonde verdiend heeft (...)begeerte naar verlossing (...) onthouding van bekende zonden (...) de plichten van de openbare godsdienst (...) verbetering van hun gedrag en wandel enz. (...) Echter moet men ervan zeggen dat zij noch elk op zichzelf noch allen tezamen genomen, schoon in de hoogste trap, geen noodzakelijke geschiktheid, noch voorbereidingen, noch verdienstelijke vereisten, noch voorwaarden zijn van onze rechtvaardigmaking. (...) Maar alle de gemelde zaken kunnen plaats hebben ofschoon de rechtvaardigmaking er niet op volgt. (...) Maar een zeker onfeilbaar verband met onze rechtvaardigmaking, uit kracht van een verbond of goddelijke belofte, zoals met het geloof gelegen is, hebben ze niet. (...) Het geloof en de rechtvaardigmaking zijn onafscheidelijk verbonden, maar zo is het niet gelegen met de dingen waar wij nu van spreken, gelijk de ervaring duidelijk toont.(...) Zij zijn ook geen zedelijke voorbereidingen tot dezelve niemand kan met dezelve enig ander oogmerk hebben, dan om zijn gerechtigheid te zoeken in de werken der wet; want naardien zij het evangelisch geloof vooraf gaan, is dit geen voorbereiding der rechtvaardigmaking. (...) Zij zijn derhalve geen voorwaarden. Want een voorwaarde doet de zaak waarvan zij een voorwaarde is al of niet plaatsgrijpen als aan de voorwaarde al of niet voldaan is. Doch alle deze dingen zijn ter bevrijding en verlossing van het vonnis der wet, niet meer dan vijgenbladeren, om zich te verbergen. Gewoonlijk behaagt het God door Zijn voorzienigheid of door de bedeling Zijns Woords, op een bijzondere wijze leven en klem aan het werk der wet te geven; en dit beantwoordt aan de beschuldiging die Hij tegen Adam uitsprak op zijn poging zich te verbergen. Hierdoor wordt des zondaars mond gestopt, en hij leert beseffen, aan de ene kant dat hij schuldig staat voor God, en aan de andere kant dat er geen hulp of*

redding te verwachten is van al zijn droefheid noch van alle plichtsbetrachtigingen waartoe hij zich bevljigtde. In deze verloren toestand is het een loutere daad van vrijmachtige genade van God, zonder enig opzicht van voorafgaande dingen, de zondaar te roepen tot het geloof in de belofte tot rechtvaardiging des levens. Dit is Gods orde; zo nochtans, dat alles wat de roeping tot het geloof voorafgaat, geen oorzaak daarvan is “

BRIEF VAN DS. TH. VAN DER GROE AAN DE KERK VAN NEDERLAND

O, kerk, kerk, kerk, hoort des HEEREN Woord!

Wij hebben Gods Woord verworpen door het volgen van de heilloze en pelagiaanse geest, en de natuurlijke geest van de bedorven rede of wereldwijsheid. Die beide helse geesten van de satan beheersen de harten en zinnen van de mensen van nature en staan in een volstreekte en onverzoenlijke vijandschap met de Geest en het Woord van God. Door ons over te geven, te verbinden en te verslaven aan de pelagiaanse geest en door ons daarvan niet tot God te hebben willen laten bekeren, hebben wij een walging gekregen van de zuivere geloofs- en genadeleer van Christus en Zijn zalig Evangelie. Wij hebben, vlak voor de ark van het verbond, de Filistijnse Dagon opgericht van het doen en het werk van de mens, en eigengerechtigheid, om hem daarmee de Goddelijke genade in Christus als te doen voorkomen en hem daar geschikt voor te willen maken. Dit spinnenweb wordt grof gesponnen in de roomse, fijner in de remonstrantse, doch zeer fijn in onze gereformeerde kerk. Daar spint en weeft men het alles listig, met zuivere evangelische termen, gezonde woorden en waarheden, en met een gedaante van geestelijke kennis en godzaligheid, zodat dit fijne spinrag niet gezien kan worden dan door de ogen die God geopend heeft en die het met bittere tranen kunnen bewenen. Bij deze pelagiaanse geest voegt zich dan, als de natuurlijke grond, oorsprong en baarmoeder ervan, de bedorven wereldwijsheid, of het vleselijke vernuft, waarmee de geestelijke verborgenheden van de evangelische leer van Christus dan allemaal aards en vleselijk bevat en begrepen en op de leest van de bedorven menselijke rede geschoeid en behandeld worden, en al de evangelische geloofswaarheden bij ons rondgedraaid worden en omlopen op de spil van de menselijke of natuurlijke redeneerkunde, zijnde dat bedenken van het vlees, dat vijandschap tegen God is (Rom. (9:7), waardoor de natuurlijke mens niet begrijpt de dingen die des Geestes Gods zijn, enz. (2 Kor. 2:14). O! dodelijke redeneerkunde van het blind en onwedergeboren hart van de mens! Van u heeft de Heilige Geest gezegd: heeft God de wijsheid dezer wereld niet dwaas gemaakt? Want nademaal, in de wijsheid Gods, de wereld God niet heeft gekend door de wijsheid, zo heeft het Gode behaagd, door de dwaasheid der prediking, zalig te maken, die geloven (1 Kor. 1:20-21). En Hij heeft het dwaze van de wereld daarom nu uitverkoren, opdat Hij de wijzen beschamen zou (vs. 27). En heeft (waar Hij eeuwig voor gedankt moet zijn) de zaligmakende genade van Zijn Evangelie voor de wijzen en verstandigen verborgen en heeft dezelve de kinderkens, de dwazen en eenvoudigen, de armen en blinden, geopenbaard. Dit is Gods welbehagen geweest (Matth. 11:25-26). O! mijn vrienden! De natuurlijke wijsheid en de verdoemelijke eigengerechtigheid van de mens die daaruit spruit, zijn de twee dodelijke vijanden van de evangelische genadeleer van onze Heere Jezus Christus, Die ons voor en na onderwijst, dat de mens geheel blind en dwaas moet worden, indien hij wijs zal worden en dat hij met al zijn werk en beste deugden eerst onder de vloek van de Wet moet komen, eer hij onder de genade van Christus kan komen. Ja, dat hij door de krachtige werking en overtuiging van de Heilige Geest eerst als een verdoemelijke zondaar voor God moet sterven, eer hij met Christus tot de zaligheid kan opgewekt en levend gemaakt worden. Zie dit is het waarachtige Woord van God en het eeuwige Evangelie van Zijn genade in Christus Jezus. En dat hebben wij nu helaas! versmaad en verworpen door de natuurlijke wijsheid en door

eigengerechtigheid. Waarom nu ook van ons gezegd moet worden: zie, zij hebben des HEEREN Woord verworpen: wat wijsheid, ja, wat godzaligheid zouden zij dan hebben? (Jer. 8). Voorwaar anders niet dan onbezonnen dwaasheid en vervloekte schijnheiligheid...

Uit : "Des HEEREN last" - 16 Biddagpreken

Tekst: Amos 8:9-12

Thomas Boston over het uitstellen van de bekering

Is sterven zo'n gemakkelijke zaak, dat u nu met ander werk, ja, uw voornaamste werk wacht tot het stervensuur? Ik zou denken dat sterven zelf, met de pijnen, krampen en ziekte die er gewoonlijk mee gepaard gaan, op zichzelf genoeg is.

Zeker, als we onze gezonde dagen goed zouden besteden, dan zouden we trachten om, als we gaan sterven, niets anders te doen hebben dan te sterven.

Maar ik smeed u, denk erom dat het mogelijk is dat als u gaat sterven, uw geest omzwerft en u geen verstand meer hebt. Maar al zou u uw verstand bewaren tot op het laatste moment, dan vraag ik u er goed over na te denken, of het werk der bekering zo'n gemakkelijk werk is, dat u het kunt bewaren tot de tijd dat u niets anders kunt doen.

Zult u het uitstellen u tot God te wenden, tot u niet meer in staat bent u op een bed om te wenden, behalve als u opgetild wordt?

Kunt u de hemel bestormen, als uw krachten voorbij zijn?

Kunt u tot God schreeuwen, als u geen twee zinnen achter elkaar kunt spreken?

Kunt u zich gereedmaken voor de dood, als hij aan uw bed staat?

Tot zover de Bijbelgedeelten en de citaten. (lees en onderzoek ze alstublieft zelf na in hun verband)

Er is natuurlijk nog veel meer te zeggen en aan te halen maar u zult begrijpen dat als we deze citaten en de gehele schriften naast Gods Woord legen en lezen, dat we dan een ander beeld krijgen van de weg der zaligheid. Zolang de ploeg van de Wet ons aan het bewerken is kunnen en mogen we nooit menen enig deel aan Christus te hebben, daar waar de Geest gaat ontledigen mogen wij niet vullen! Zodra we deel aan Christus hebben in de vergeving der zonden door het geloof dan mogen we de mensen niet het ongeloof aanprijzen en de wettische dienstbaarheid injagen.

Onze onbekeerde medemens moet gewezen worden op de noodzakelijkheid en de mogelijkheid van zalig worden. Als mens zijn we allen geneigd om te dwalen, een zoekende ziel heeft Schriftuurlijk onderwijs nodig opdat hem alle rust opgezegd wordt en hij geen enkel leven meer kan vinden in zichzelf en de Wet. Zodat hij aan het einde gekomen zijnde van zijn wettisch werk met alles omkomende onder de eisende gerechtigheid van God de Vader waar alles maar dan ook alles hem veroordeeld en hij meent voor eeuwig weg te moeten zinken in de hel, en dat verdiend, terstond het behoud mag vinden in het Bloed van Jezus Christus en dat alleen uit vrije soevereine genade. O! welk een eeuwig Wonder. Lees ook mijn geschreven document aan familie en vrienden welke als bijlage is toegevoegd.

Luther zegt: De kerk staat of valt met de leer van de rechtvaardigmaking.

Zoals wij u kennen heeft u het beste voor met onze gemeente, onderzoek dan zeer nauw of datgene wat geleerd en gelezen wordt ook daadwerkelijk het beste voor onze gemeente is. Vertrouw niet en nooit op menselijke wijsheid, maar op datgene wat de Heere ons zelf leert in Zijn Woord.

We willen dit geschrevene afsluiten met de wens of de Heere u en ons wil gedenken in alles wat op ons afkomt. We zijn in alles zo afhankelijk van Zijn Zegen.

Een hartelijke en welgemeende groet van,

Fam W.Vos

Veenendaal 31-03-2010